

РЕШЕНИЕ

№ 257

гр. Бургас, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **АНДОН В. ВЪЛКОВ**

при участието на секретаря **МИЛИЦА Т. ДИМИТРОВА**
като разгледа докладваното от **АНДОН В. ВЪЛКОВ** Административно наказателно дело № 20242120200189 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на Н. Ж. Ж., ЕГН *****, чрез адв. С. К. от БАК, срещу Наказателно постановление № 23-0769-003586/05.01.2024 г., издадено от началник на група в сектор Пътна полиция при ОД МВР - Бургас, с което на основание чл. 175а, ал. 1, предл. 3 от ЗДвП, за нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, на жалбоподателя са наложени административни наказания - глоба в размер на 3000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

Жалбоподателят редовно уведомен, не се явява, представлява се от адв. С. К. от БАК, който поддържа жалба и излага съображения за уважаване на жалбата.

Административнонаказващият орган, редовно призован, се представлява от юк. Р. Ж....., която оспорва жалбата и моли за потвърждаване на НП.

Жалбата е подадена от легитимирано лице, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, срещу годен за съдебен контрол по реда на ЗАНН акт и пред надлежния съд, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и извърши служебна проверка на обжалваното наказателно постановление, съгласно изискванията на чл. 314 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, намира за установено от **фактическа страна** следното:

На 05.09.2023 г., в гр. Бургас, по ул. О....., свидетелят В. С. - служител на сектор „Пътна полиция“ - Бургас, управлявал служебен брандиран лек автомобил, в посока от кв.

Л..... към ПВ „Запад“. По същото това време, жалбоподателят Н. Ж. управлявал л.а. БМВ с рег. № А ....., по ул. О..... в посока към кв. Л..... Докато се движел по ул. О..... свидетелят В. С. видял как жалбоподателят Н. Ж., при извършване на обратен завой, подал рязко газ с автомобила, загубил сцепление на задните гуми с пътя и извел автомобила извън контрол, като продължил към „Т.....“. Свидетелят В. С. предприел незабавни действия по спиране на водача на автомобила, подавайки светлинен и звуков сигнал. След това, на място пристигнали и свидетелите Е. Д. и И. Г. - служители на сектор „Пътна полиция“ - Бургас, които съставили на жалбоподателя акт за нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП - за неизползване на пътя по предназначение.

На 05.01.2024 г. било издадено и атакуваното НП, в което била пресъздадена фактическата обстановка, изложена в АУАН. Административнонаказващият орган счел, че горните факти нарушават разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, поради което и на основание чл. 175а, ал. 1, предл. 3 от ЗДвП, наложил на жалбоподателя административно наказание глоба от 3000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена с оглед на събраните по делото **доказателства** - наказателно постановление, акт за установяване на административно нарушение, справка за нарушител/водач, Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на МВР, от показанията на свидетелите Е. Д., В. С. и И. Г., както и частично от тези на св. Ф.П..

Свидетелят В. С. последователно и логично излага преките си възприятия по случая - движението на л.а. БМВ, неговата посока, извършване на маневра обратен завой и как точно в този момент водачът рязко подава газ, губи сцепление с пътя и извежда автомобила извън контрол. Фактическата обстановка се базира именно на тези негови преки наблюдения (непосредствено преди, по време и след деянието), които намират опора и в показанията на останалите двама свидетели - Е. Д. и И. Г.. Последните действително установяват, че е бил подаден сигнал от колегата им за въртене на гуми, на място установили жалбоподателя и св. В. С., след което на жалбоподателя е съставен АУАН. В подкрепа на изложеното от полицейските служители са и показанията на св. Ф.П., в частта, в която потвърди пред съда, че е бил в автомобила на жалбоподателя, като целта им е била да излязат и да изпробват БМВ-то, тъй като по думи на Н. Ж. се чувал някакъв шум. Той потвърждава изложеното от свидетеля С., че се движели по ул. О..... в посока кв. Долно Езерово, като БМВ-то било управлявано от жалбоподателя и действително той направил обратен завой и автомобила се подхлъзнал.

Показанията на свидетелите в пълна степен разкриват всички относими факти и обстоятелства по казуса. По делото не се събраха доказателства, които да поставят под съмнение така установените факти, включително изложената фактическа обстановка не се разколебава и от показанията на св. Ф.П., че пътят бил мокър и имало дупки, доколкото не е установено тези обстоятелства да имат пряка причинно-следствена връзка с целенасоченото поведение на водача по извеждане на автомобила извън контрол. На следващо място, изложеното от св. Ф.П., че е нямало „дрифтиране“, представлява негово оценъчно съждение

(мнение, преценка), а не доказателство за факт, а от друга страна, свидетелят се явява и познат на жалбоподателя, което сочи на пристрастност и субективност и излагане на ситуацията в изгодна за него светлина. Не намира никаква доказателствена опора и възражението на жалбоподателя, направено в АУАН (л. 7 - гръб), а и в молбата (възражението на л. 9), че загубата на сцепление се дължало на системите на автомобила. Да, мократа настилка и дупките/неравностите имат значение за движението по пътищата отворени за обществено ползване, но в случая преднамереното поведение на жалбоподателя за загубване на сцепление е било очевидно за свидетеля В. С., който дори от разстояние от около 100 м. (л. 28) е установил нарушението, и без съмнение то материализира (обективира) психическото (субективното) отношение на дееца (умисъла) към ситуацията. Тезата за леко подхлъзване (поднасяне), дължащо се на пътната обстановка, се явява защитна версия, която не намира подкрепа в събрания по делото доказателствен материал, респ. не отговаря на действителното положение.

Съдът, въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото НП, относно законосъобразност и обоснованост, както и относно справедливостта на наложеното наказание, и предвид на така установената фактическа обстановка, направи следните **правни изводи**:

При издаването на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обуславят неговата отмяна. Обжалваното наказателно постановление е издадено от компетентен орган (Заповед № 81213-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи), в срока по чл. 34, ал. 3 от ЗАНН. При издаване на акта и наказателното постановление са спазени императивните разпоредби на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. В тази връзка настоящият състав не споделя изложените в жалбата възражения за допуснати процесуални нарушения при съставяне на АУАН и издаване на НП.

В случая жалбоподателят е санкциониран за извършено нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, съгласно която разпоредба на водача на МПС е забранено да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

От събраните по делото доказателства по категоричен и несъмнен начин се установи, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, като е управлявал автомобила в нарушение на забраната да използва пътя, отворен за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с предназначението му за превоз на хора и товари. Безспорно от показанията на свидетелите се установява, че жалбоподателят е извършил маневра в обратна посока, извеждайки БМВ-то извън контрол, като същият изгубва сцепление на задните му гуми, които действия не попадат в обхвата на целите, за които са предназначени за използване пътищата за обществено ползване. Това действие на жалбоподателя безспорно е опасно за другите участници в движението, независимо дали в конкретния момент е имало други участници. От доказателствата по делото не остава никакво съмнение, че поведението на

жалбоподателя е целенасочено и умишлено, тъй като същият съвсем преднамерено поддържа автомобила в състояние на приплъзване.

С оглед на изложеното, съдът прави извод за доказаност на извършеното от жалбоподателя нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

При правилно определена правна квалификация на извършеното от жалбоподателя, наказващият орган му е наложил и наказания в съответствие с приложимата санкционна норма - чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП, а именно - глоба в размер на 3000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 месеца.

Съдът счита, че нарушението не е маловажно и за него не е приложима разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. В случая деянието не се отличава от обичайните нарушения от този вид, поради което и приложението на чл. 28 от ЗАНН би било незаконосъобразно.

С оглед на изложеното НП следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора и направеното искане в полза на администрацията се следва юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв., определено съобразно чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от ЗПП, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, което следва да се заплати от жалбоподателя.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-0769-003586/05.01.2024 г., издадено от началник на група в сектор „Пътна полиция“ при ОД МВР - Бургас, срещу Н. Ж. Ж. с ЕГН *****.

ОСЪЖДА Н. Ж. Ж., ЕГН *****, да заплати на Областна дирекция на МВР - Бургас разноси в размер на **80 лв.** за юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Административен съд - Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____